

Brummelův dům, Husova 58

/Foto: celkový pohled na dům/

Brummelův dům s bytem Jana a Jany Brummelových a Hedviky Liebsteinové (Janiny matky) na Husově třídě 58 je jedinou plzeňskou stavbou Adolfa Loose, kde architekt řešil i vnější podobu objektu. Původní dům z konce 19. století byl zbaven historizující fasády a opatřen atikou skrývající střechu. Po západní straně (na snímku vlevo) jej doplnila hranolová přístavba s balkonem. Dům se stal jednou z prvních staveb v Plzni se zcela hladkými průčelími bez ozdob. Byt pro manžele Brummelovy a H. Liebsteinovou se nacházel v prvním patře. Realizace proběhla v letech 1927-1929. Hedvika Liebsteinová zemřela v koncentračním táboře, ale manželé Brummelovi holocaust přežili. V roce 1962 dům nuceně darovali státu; od roku 1992 je opět ve vlastnictví původní rodiny. Interiéry bytu byly obnoveny v letech 2001- 2003 a jsou od roku 2015 zpřístupněny veřejnosti. *(foto K. Foud, 2020)*

Interiér jídelny má výrazné architektonické členění pilíři, nesoucími mohutné průvlaky. Prostor je dělen na jídelní část a menší přípravnu. Stěny i pilíře jsou opatřeny obkladem s dýhou z kanadského topolu, tzv. kořenicí. Působení prostoru umocňují odrazy v zrcadlech umístěných nad bufetovými stolky. Členění prostoru robustními architektonickými prvky zjemňují nástěnná křišťálová svítidla. (foto V. Douba, 1967)

Severní straně jídelny dominuje nástěnná malba od Roberta Aignera. Stěny jsou stejně jako pilíře obloženy dýhou z kanadského topolu. Snímek zachycuje interiér v roce 2001, kdy byl využíván jako zasedací místnost. (foto R. Kodera, 2001)

Průhled jídelnou směrem k obývacímu pokoji. V západní stěně byly vsazeny reprodukce francouzských litografií z 19. století. V období sedmdesátých a osmdesátých let, v době pořízení i tohoto snímku, bylo uvažováno o demolici domu v souvislosti se stavbou autobusového nádraží. (foto J. Gryc, 1976)

Restaurované křišťálové nástěnné svítidlo, osazené na dřevěném obkladu z kanadského topolu. (foto K. Foud, 2009)

Ložnice manželů Brummelových má půdorys písmene L. Prostor vstupu a část s lůžkem a toaletním stolem má snížený podhled. Pohovka a stolec se sedacím nábytkem, zachycené na snímku, náležely původně do ložnice Hedviky Liebsteinové. Do ložnice byly přeneseny zřejmě v šedesátých nebo sedmdesátých letech v souvislosti s rozdělením bytu na menší samostatné obytné jednotky po nuceném darování domu původními majiteli státu. (foto J. Gryc, 1976)

Zákoutí ložnice manželů Brummelových se šatními skříněmi, toaletním stolem a vstupem do koupelny. Vestavěné skříně i dveře do koupelny byly pojaty jako součást dřevěného obkladu stěn. Na dveřích vlevo chybí fazetové zrcadlo. (foto V. Douba, 1967)

Pohled z obytného pokoje Hedviky Liebsteinové do jídelny. Pokoj sloužil jako místo rodinných setkávání a zároveň jako pracovna. Podél vstupu byly symetricky umístěny knihovny, naproti oknům odpočivný kout s krbem (na snímku je vpravo patrné jeho režné cihlové zdivo). (foto J. Gryc, 1976)

Pojetí obývacího pokoje, přístupného z jídelny, bylo inspirováno anglickým stylem 18. století, ovlivněným pozdní renesancí. Pohovka umístěná pod oknem uličního průčelí obracela pohledy návštěvníků směrem do nitra dispozice, pryč od výhledů na průmyslové okolí domu. Mezi pohovkou a krbem se vstupuje na krytý balkon, který ukončuje podélnou osu enfilády celého bytu na západní straně. (foto V. Douba, 1966)

Dominantou obývacího pokoje je kopie monumentálního provensálského renesančního krbu, vyrobeného na zakázku ve Vídni, který vybrala sama Jana Brummelová. Obklady stěn a vestavěný nábytek byly zhotoveny z tmavě mořeného voskovaného dubu, členěného čtvercovými kazetami. U krbu je umístěno křeslo zhotovené dle Loosova návrhu a kožený orientální taburet. (foto R. Kodera, 2016)

Pokoj Hedviky Liebsteinové byl řešen v pestrých barvách. Krb jako centrum rodinného setkávání zde byl zcela atypicky umístěn do prostoru a pojednán jako součást vestavěného nábytku. Z pokoje se dále vcházelo do ložnice s postelí, osově umístěnou v průhledu vstupu (na snímku vpravo) a vlastně na konci podélné osy bytu, tvořené enfiládou. (foto R. Kodera, 2016)

Ložnice Hedviky Liebsteinové byla vybavena vestavěnými skříněmi, navazujícími na obklad stěn z javorové dýhy, který skrýval i dveře do koupelny (na snímku vlevo). Skříně tvořily niku pro vložení postele, jež mohla příležitostně sloužit i jako pohovka. Část podhledu stropu nad postelí byla snížena. Světlé dřevo kontrastovalo s tmavě zelenými tapetami. (foto R. Kodera, 2016)

Průhled prostorem jídelny směrem od obývacího pokoje. Vyznění interiéru je kromě vlastního architektonického řešení utvářeno teplým odstínem a strukturou kanadského topolu, tzv. kořenice, a umocněno odrazem prostoru ve vestavěných zrcadlech. (foto R. Kodera, 2016)

Schodišťová hala v 1. patře domu. (foto R. Kodera, 2016)